

Sygn. akt: I C 691/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 września 2019 r.

Sąd Rejonowy w Augustowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	sędzia Bożena Buraczewska
Protokolant:	sekretarka Paulina Zawistowska

po rozpoznaniu w dniu 20 września 2019 r. w Augustowie

na rozprawie

sprawy z powództwa W. J.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. w W.

o zapłatę

I.

Zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz powódki W. J. kwotę 6.851,00 zł (sześć tysięcy osiemset pięćdziesiąt jeden złotych 00/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 27.09.2019 r. do dnia zapłaty.

II.

Umarza postępowanie do kwoty 6.699,00 zł.

III.

W pozostałym zakresie powództwo oddala.

IV.

Koszty procesu znosi wzajemnie pomiędzy stronami.

V.

Nakazuje pobrać od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Augustowie) kwotę 351,00 zł (trzysta pięćdziesiąt jeden złotych 00/100) tytułem opłaty sądowej, od której powódka była zwolniona, odstępując od obciążania powódki W. J. opłatą sądową w pozostałej części i przejmując ją na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt I C 691/18

UZASADNIENIE

Powódka W. J. wystąpiła przeciwko Towarzystwu (...) S.A. w W. z pozwem o zapłatę kwoty 3.599 zł tytułem odszkodowania za zniszczony smartfon oraz kwoty 4.100 zł tytułem odszkodowania za zniszczony notebook z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 13.07.2017 r. do dnia zapłaty. Domagała się również zasądzenia od pozwanego na swoją rzecz kwoty 9.000 zł tytułem

zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 13.07.2017 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia na jej rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu podniosła, iż w dniu 30.03.2017 r. jadąc samochodem została uderzona przez samochód ciężarowy, ubezpieczony u pozwanego. W wyniku zdarzenia uszkodzone zostały znajdujące się w samochodzie urządzenia elektroniczne powódki – smartfon i laptop, zaś powódka doznała urazu kręgosłupa, stłuczeń oraz zadrapań na całym ciele. W toku postępowania likwidacyjnego pozwany przyznał powódce kwotę 800 zł tytułem zadośćuczynienia oraz odmówił wypłaty odszkodowania za zniszczone urządzenia elektroniczne z uwagi na spóźnione zgłoszenie szkód w tym zakresie.

Pozwany Towarzystwo (...) S.A. w W., w odpowiedzi na pozew, wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, bowiem roszczenia objęte pozwem nie zasługują na uwzględnienie w stanie faktycznym i prawnym niniejszej sprawy. Roszczenie o zadośćuczynienie nie może być uznane za zasadne, ponieważ powódka nie przedstawiła dowodów pozwalających uznać, że doznała krzywdy wymagającej rekompensaty w kwocie wyższej niż wypłacone już przez pozwanego 800 zł. Zadośćuczynienie w wysokości przyznanej przez stronę pozwaną jest w pełni adekwatne do doznanej przez powódkę krzywdy i pozwala na złagodzenie odczuwalnych przez nią cierpień, zarówno fizycznych, jak i psychicznych. Ponadto brak jest podstaw do refundacji kosztów zniszczonego notebooka oraz smartfona z uwagi na nie wykazanie poniesionej straty. Powódka nie przedłożyła zdjęć uszkodzonych przedmiotów, uszkodzenia te nie zostały zgłoszone Policji. Nadto z przedstawionych przez powódkę faktur wynika, że notebook został zakupiony w dniu 19.11.2016 r. przez H. O., a nie przez powódkę. Nawet w przypadku wykazania przez powódkę powstania szkody, nie jest zasadne żądanie odszkodowania w wysokości ceny tych przedmiotów na dzień zakupu sprzętu, bowiem do zdarzenia doszło po znacznym upływie czasu od ich nabycia, zatem przedmioty były niewątpliwie w pewnym zakresie zużyte i nie przedstawiały już wartości z dnia zakupu. Storna pozwana kwestionowała również roszczenie odsetkowe zgłoszone przez powódkę od kwoty zadośćuczynienia, albowiem ewentualne opóźnienie w spełnieniu świadczenia z tego tytułu może zostać określone co najwyżej od daty wyrokowania.

Na rozprawie w dniu 24.05.2019 r. pełnomocnik powódki ograniczył powództwo do łącznej kwoty 10.000 zł jednocześnie podtrzymując roszczenie w zakresie kwoty 7.699 zł za uszkodzony sprzęt elektroniczny, zaś roszczenie o zadośćuczynienie ograniczył do kwoty

2.301 zł (k. 91). Pozwany wyraził zgodę na cofnięcie przez powódkę pozwu w części i nadal konsekwentnie podtrzymał zajęte stanowisko w sprawie w przedmiocie oddalenia powództwa w całości i zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego również w zakresie powództwa cofniętego (k. 95).

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 30.03.2017 r. doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego powódka W. J. doznała zwichnięcia, skręcenia i naderwania stawów i więzadeł na poziomie szyi, urazu głowy, otarć skóry (dowód: dokumentacja medyczna k. 14-15, 21-27).

Na skutek powyższego zdarzenia uszkodzone zostały również znajdujące się w samochodzie powódki urządzenia elektroniczne – smartfon I. 6 (...) 64 G. G. oraz M. A. (...). Z załączonych do pozwu faktur wynika, iż smartfon został zakupiony przez powódkę w dniu 28.01.2016 r. za kwotę 3.599 zł, zaś notebook w dniu 29.10.2016 r. przez H. O. za kwotę 4.099,99 zł (dowód: faktury k. 19-20).

Wobec faktu, iż sprawca przedmiotowego zdarzenia objęty był ochroną ubezpieczeniową OC zawartą z pozwanym Towarzystwem (...) S.A. w W., w toku postępowania likwidacyjnego strona pozwana wypłaciła powódce kwotę 800 zł tytułem zadośćuczynienia, jednocześnie odmawiając wypłaty odszkodowania za zniszczone przedmioty elektroniczne (dowód: akta szkody płyta CD k. 70).

Z informacji nadesłanej przez (...) S.A. w Z. w dniu 12.02.2019 r. wynika, iż aktualna cena brutto A. (...) / 2 I. (...) wynosi kwotę 3.799,99 zł, zaś smartfona I. 6 (...) 64 G. S. G. kwotę 3.079,99 zł (dowód: k. 67).

Z opinii biegłego sądowego z zakresu (...) wynika, iż biegły nie jest w stanie określić zużycia urządzeń na dzień zdarzenia, jedynie na podstawie archiwalnych ogłoszeń może ocenić wartość w okresie zdarzenia. W przypadku I. 6 plus cena wahała się w granicach 1.400-1.550 zł, zaś w przypadku M. A. w granicach 2.800-3.000 zł. Natomiast obecna cena rynkowa tych urządzeń to 1.597 zł w przypadku nowego telefonu i 2.800-3.000 zł w przypadku M. A. z rynku wtórego (dowód: opinia k. 100-107).

Powyższa opinia nie została zakwestionowana przez strony postępowania. W ocenie Sądu, przedmiotowa opinia jest spójna i rzetelna, sporządzona została przez osobę posiadającą specjalistyczną wiedzę, stąd też Sąd obdarzył ją walorem wiarygodności i podzielił wnioski w niej zawarte.

Z zeznań powódki W. J. wynikało, iż w wyniku kolizji drogowej dnia 30.03.2017r. doznała urazu kręgosłupa szyjnego. Powódka nie mogła ruszyć szyją, ani poruszyć się w żadną stronę. Bolało ją kolano i miała pocięte ręce i dekolci, ponieważ wszystkie szyby samochodu na nią wypadły. Obecnie odczuwa dyskomfort i bóle, zawroty głowy. Zmuszona jest zażywać leki przeciwbólowe. Po wypisie ze szpitala nosiła kołnierz, przez okres miesiąca. W szpitalu powódka przebywała jeden dzień, bo musiała się przygotowywać do egzaminów. Odmówiła w tym dniu konsultacji medycznej, bo musiała stawić się na uczelnię. Zeznała, iż może nie miała fizycznych urazów, ale do dziś ma stres pourazowy, który objawia się lękiem, nie może jeździć samochodem. Z powodów finansowych i długich kolejek do lekarza, powódka nie jest w stanie korzystać z pomocy psychologa i rehabilitacji. Przed zdarzeniem powódka nie leczyła się, była zdrowa. Powódka zeznała, iż laptop został kupiony przez jej mamę jako prezent dla powódki, ponieważ był jej potrzebny na studia. Do końca nie udało się odzyskać danych z laptopa (dowód: zeznania powódki k. 135v-136).

Sąd uznał zeznania powódki za wiarygodne, jako spójne i logiczne, korespondujące z pozostałym materiałem dowodowym.

W przedmiotowej sprawie pozwany zawarł umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z posiadaczem pojazdu, którego kierowca spowodował zdarzenie drogowe, w wyniku którego powódka doznała szkody majątkowej i uszkodzenia ciała. Tym samym stwierdzić należy, że podstawę odpowiedzialności pozwanego stanowił przepis art. 805 § 1 kc w zw. z art. 822 kc oraz z art. 445 k.c.

Podstawą zaś roszczenia o zadośćuczynienie jest art. 445 kc, który stanowi, iż w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia, Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

W orzecnictwie podkreśla się, że zadośćuczynienie pieniężne, o którym mowa w art. 445 § 1 kc ma na celu naprawienie szkody niemajątkowej wyrażającej się krzywdą w postaci cierpień fizycznych i psychicznych dlatego ustalając kwotę zadośćuczynienia należy mieć na uwadze rozmiar cierpień fizycznych związanych z zaistnieniem wypadku, jak i dolegliwości bólowe powstałe w następstwie urazu oraz długotrwałego leczenia (por. wyr. SA w Białymstoku z 1.2.2005 r., III APa 9/04, OSA 2005, Nr 12, poz. 33; zob. także wyr. SN z 18.11.2004 r., I CK 219/04, L.). Zadośćuczynienie ma mieć przede wszystkim charakter kompensacyjny, wobec czego jego wysokość nie może stanowić zapłaty symbolicznej, lecz musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość. Jednocześnie wysokość ta nie może być nadmierną w stosunku do doznanej krzywdy, ale musi być "odpowiednia" w tym znaczeniu, że powinna być - przy uwzględnieniu krzywdy poszkodowanego - utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa (por. wyr. SN z 28.9.2001 r., III CKN 427/00, niepubl.). Określając wysokość zadośćuczynienia, sąd powinien brać pod uwagę wszystkie okoliczności, które dotyczą rodzaju chronionego dobra, rozmiaru doznanej krzywdy, charakteru następstw naruszenia, stosunków majątkowych zobowiązanego, stopnia jego winy itp.

W myśl art. 322 kpc, jeżeli w sprawie o naprawienie szkody, o dochody, zwrot bezpodstawnego wzbogacenia lub o świadczenie z umowy o dożywocie sąd uzna, że ścisłe udowodnienie wysokości żądania jest niemożliwe lub nader utrudnione, może w wyroku zasądzić odpowiednią sumę według swej oceny, opartej na rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy.

Powyższy przepis umożliwia sądowi (tzw. ius moderandi) tj. uwzględnienie żądania pozwu, chociaż żądana przez powoda kwota nie jest możliwa do ścisłego udowodnienia.

W przedmiotowej sprawie Sąd ustalał czy skutek zdarzenia drogowego z dnia 30.03.2017 r. powódka doznała obrażeń ciała i rozstroju zdrowia psychicznego. Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Sądu znał, iż powódka na skutek przedmiotowego zdarzenia drogowego doznała zwichnięcia, skręcenia i naderwania stawów i więzadeł na poziomie szyi, urazu głowy, otarć skóry, co jednoznacznie wynika z załączonej do pozwu dokumentacji medycznej. Ponadto, jak wynika z zeznań powódki, obecnie odczuwa ona skutki zdarzenia objawiające się bólami i zawrotami głowy, wobec czego zmuszona jest zażywać leki przeciwbólowe. Zdarzenie to negatywnie wpłynęło również na sferę psychiczną powódki. Obecnie odczuwa także lęk przed jazdą samochodem.

W tych okolicznościach zdaniem Sądu żądana przez powódkę tytułem zadośćuczynienia kwota 2.301 zł, przy uwzględnieniu dotąd wypłaconego zadośćuczynienia 800 zł przez stronę pozwaną, jest adekwatna do odniesionej przez nią krzywdy i zrekompensują cierpienia, z jakimi się zmagają.

Niewątpliwie pozwany powinien również zostać zobowiązany do pokrycia wyrządzonej szkody w postaci uszkodzenia mienia, co wynika z treści art. 361 kc. Naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu. Jeżeli naprawienie szkody ma nastąpić w pieniądzu, wysokość odszkodowania powinna być ustalona według cen z daty ustalenia odszkodowania, chyba że szczególne okoliczności wymagają przyjęcia za podstawę cen istniejących w innej chwili (art. 363 kc).

W przedmiotowej sprawie zdaniem Sądu powódka wykazała, iż poniosła szkodę w postaci uszkodzenia należącego do niej smartfona I. 6 (...) oraz notebooka M. A. na skutek zdarzenia drogowego z dnia 30.03.2017 r. Pomimo, iż przedstawiona faktura VAT nr (...) z dnia 19.11.2016 r. potwierdza nabycie M. przez H. O. (k. 20), to zdaniem Sądu przedmiot ten należy do powódki, bowiem jak zeznała, został on zakupiony przez jej matkę jak prezent powódce do celów naukowych na studiach. Jednakże Sąd uznał, iż w dniu zdarzenia urządzenia te nie były warte tyle, ile kosztowały ponad rok i pół roku wcześniej – w dniu ich zakupu. Pokreślić przy tym należy, iż uszkodzony sprzęt był już znaczny czas eksploatowany, co niewątpliwie obniżyło jego wartość. Ustalając cenę powyższych ruchomości Sąd oparł się na dowodzie z opinii biegłego sądowego z zakresu elektroniki i informatyki, który wycenił wartość smartfona I. 6 (...) na kwotę 1.400-1.550 zł, zaś M. A. na kwotę 2.800-3.000 zł, na dzień powstania szkody. Biorąc pod uwagę te ustalenia, należało zasądzić na rzecz powódki kwotę 4.550 zł tytułem odszkodowania za uszkodzenie wymienionych urządzeń elektronicznych.

W związku z powyższym, na podstawie wyżej wskazanych przepisów, Sąd zasądził od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz powódki W. J. kwotę 6.851,00 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 27.09.2019 r. do dnia zapłaty, o czym orzekł jak w punkcie I wyroku. O odsetkach Sąd orzekł mając na uwadze wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 09.01.2014r. w sprawie I A Ca 625/13, w którym stwierdził, iż w razie określenia wysokości odszkodowania według stanu rzeczy istniejącego w chwili wyrokowania, uzasadnione jest przyznanie odsetek dopiero od tej daty.

Z uwagi na fakt, iż pełnomocnik powódki cofnął częściowo powództwo co do kwoty 6.699 zł tytułem zadośćuczynienia (k. 91) oraz przy jednoczesnej konstatacji, iż dochodzenie roszczeń na drodze cywilnej uzależnione jest od woli uprawnionego, Sąd uznał, iż w sferze czynności dyspozytywnych powoda leży również częściowe cofnięcie powództwa, tym niemniej z okoliczności przedmiotowej sprawy nie wynika bowiem, by czynność ta była sprzeczna z prawem, zasadami współżycia społecznego lub zmierzała by do obejścia prawa, a ponadto strona pozwana wyraziła zgodę na częściowe cofnięcie pozwu, stąd na zasadzie art. 355 kpc w zw. z art. 203 § 1 kpc, Sąd umorzył postępowanie co do kwoty 6.699 zł, o czym orzekł jak w punkcie II wyroku.

W pozostałym zakresie, tj. ponad zasądzoną kwotę 6.851 zł, Sąd oddalił powództwo, jako bezzasadne (punkt III wyroku).

O kosztach procesu pomiędzy stronami (punkt IV wyroku) Sąd orzekł na podstawie art. 100 kpc uznając, że zaistniały ustawowe przesłanki do ich wzajemnego zniesienia. Jak podnosi się w orzecznictwie, wzajemne zniesienie kosztów procesu między stronami jest słuszne wówczas, gdy obie strony są w takim samym lub zbliżonym stopniu przegrywającym i wygrywającym i zarazem wysokość kosztów każdej ze stron jest zbliżona (postanowienie SN z dnia 11.09.2013 r., III CZ 37/13, LEX nr 1402619). Strona powodowa wygrała sprawę w 42%, w przybliżonym stopniu sprawę wygrał również pozwany (58%), co uzasadniało wzajemne zniesienie kosztów postępowania.

Na podstawie art. 102 kpc, Sąd nakazał pobrać od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Augustowie) kwotę 351,00 tytułem opłaty sądowej, od której powódka była zwolniona, odstępując od obciążania powódki W. J. opłatą sądową w pozostałej części i przejmując ją na rachunek Skarbu Państwa. Rozstrzygając w ten sposób Sąd miał na uwadze przede wszystkim sytuację osobistą powódki, będącej studentką i nieposiadającą własnego majątku. W tych okolicznościach obciążenie powódki dodatkowo opłatą sądową w pozostałej części byłoby niezgodne z zasadami współżycia społecznego.